

ภาคผนวก

ประวัติของโบทัน

โบทันเป็นนามปากกาของสุภา สิริสิงห นามสกุลเดิม ลือศิริ เกิดเมื่อ พ.ศ. 2488 ที่บ้านสวนบางจาก ภาษีเจริญ ธนบุรี บิดาเป็นจีนแต่เจ้าอาชีพทำสวนพลู แซ่ลี

สมรสกับนายวิริยะ สิริสิงห (โอบาส อาจารย์ นักร้องและเขียนหนังสือเด็ก และเป็นบรรณาธิการนิตยสารวิทยาศาสตร์มหัศจรรย์ รวมทั้งเป็นเจ้าของและผู้จัดการสุวิริยาสำนและชมรมเด็ก) เมื่อต้นปี 2518 มีบุตรด้วยกัน 2 คน คือสุวิริยา (เกิดเมื่อ 28 มิถุนายน 2520) คนเล็กชื่อภาวสุ (เกิด 2 กรกฎาคม 2524) ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่บ้านในสวนบางมดธนบุรี

การศึกษา ระดับประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนสุธรรมศึกษา ตำบลปากคลอง อ่างทองภาษีเจริญ ธนบุรี เป็นโรงเรียนเอกชนเจ้าของและผู้จัดการโรงเรียนชื่อนายทองหล่อ มณีสุธรรม ซึ่งมีส่วนผลักดันให้โบทันเป็นโบทันอย่างเช่นในปัจจุบันมากที่สุดคนหนึ่ง เพราะบิดามารดาเป็นคนจีนหัวโบราณ ไม่สนับสนุนให้เรียนหนังสือ แต่นายทองหล่อกลับขอให้เรียนต่อจนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน และยังพาไปสมัครเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนวัดณะศึกษา ตลาดพลู ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนเช่นกัน

จากนั้นจึงเรียนต่อชั้นอุดมศึกษาที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา วิทยาเขตแผนกอักษรศาสตร์ สอบได้ลำดับที่ 13 ของนักเรียนแผนกนี้ทั้งประเทศ แล้วเข้าศึกษาต่อคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษและภาษาไทยในปีสุดท้าย สำเร็จการศึกษาและออกทำงานในปี 2509

ทำงานได้ 2 ปีเศษ ก็กลับเข้าศึกษาต่อเพื่อทำปริญญาโทด้านภาษาไทย เมื่อปี 2511 แต่ไม่จบเพราะทำวิทยานิพนธ์ไม่เสร็จ

การทำงานของโต้นเริ่มต้นด้วยงานครู และเปลี่ยนไปทำตำแหน่งเลขานุการในหน่วยงานของรัฐประมาณ 2 ปี ก็ออกไปศึกษาต่อแต่ไม่สำเร็จดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว จากนั้นชีวิตการทำงานก็พัวพันอยู่กับด้านหนังสือมาโดยตลอด ที่สำคัญคือไปช่วยบรรณาธิการนิตยสารสตรีสาร ทำสตรีสารภาคพิเศษสำหรับเด็กตั้งแต่ปี 2515-2520 และในช่วงคาบเกี่ยวกับระหว่างปี 2517-2519 ก็เข้าทำงานประจำเป็นเจ้าหน้าที่ตรวจแบบเรียนของสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชซึ่งเคยทำงานมาก่อนในตำแหน่งอื่น แล้วลาออกมาตั้งสำนักพิมพ์ชมรมเด็กของตนเอง ต่อมาตั้งสำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์นขึ้นแทนชมรมเด็ก ซึ่งแต่เดิมดำเนินกิจการพิมพ์หนังสือสำหรับเด็ก มาเป็นผู้จัดทำนิตยสารหนังสือเด็กแทนผู้ดำเนินงานชมรมเด็กและสุวีริยาสาส์นคือนายวิริยะ สิริสิงห สามีน้องของเธอเอง

ในด้านงานเขียน โต้นเริ่มงานเขียนหนังสือมาตั้งแต่ปี 2507 เริ่มงานเขียนเป็นเรื่องสั้น ชื่อ "ไอ้ดำ" ลงในขวัญจิต (เลิกกิจการแล้ว) โดยใช้นามปากกาว่า "ทิพเกษร" แต่ใช้เพียงครั้งเดียวก็เลิกไป แล้วมาเขียนเรื่องสั้น เรื่องแปลสั้นๆ ลงในสตรีสารนามปากกา "โต้น" เรื่อง "น้ำใจ" เป็นนวนิยายเรื่องแรก (เมื่อต้นปี 2509)

โต้นได้เขียนนวนิยายอีกหลายเรื่องในปีต่อๆ มา ผลงานของโต้นที่เขียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 ถึงปัจจุบัน เท่าที่ผู้วิจัยรวบรวมได้มีดังนี้คือ รุ่งสีชมพู, ทางชีวิต, จดหมายจากเมืองไทย, สายสัมพันธ์ ใช้นามปากกาว่า พรสวรรค์, สักพงศ์, ความสมหวังของแก้ว, แววัน, ลูกแม่, ภาพลวง, ไม้ต้องลม, วิทยวิสุทธิ์, กลิ่นดอกส้ม, สายรุ้ง, ดอกไม้ริมทาง, กัดหาซาลี, ดงคนดืบ, ตราไว้ในดวงจิต, ถนนสายสุดท้าย, ยายหนูลูกพ่อ, เขยื่อ, พิมพ์ลาบ, กว่าจจะรู้เตยงสา, ทองเนื้อแก้ว, สุดแต่ใจจะไขว่คว้า, ด้วยสอง

มือแม่ที่สร้างโลก, ตั่งหนึ่งเม็ดทราย, จากผงธุลีดิน, ก้อนสายหมอกเลื่อน,
จันทร์ข้างแรม, คีนเหงา, แก้วตาดวงใจ, บัวล้างน้ำ, ไม้ตัด, ดอกกระถิน
ริมรั้ว, ไฟในดวงตา, ดาวแต้มดิน, เกิดแต่ตม

นอกจากงานเขียนนวนิยายแล้ว โบทันมีงานเขียนหนังสือสำหรับเด็ก
อีกจำนวนมาก เพราะทำงานประจำทางด้านนี้มาตลอด ทั้งที่ชัยพฤกษ์ สตรีสาร
หน้าเด็กในไทยรัฐ ชมรมเด็ก และนิตยสารสำหรับเด็กของเพื่อนๆ อีกหลายเล่ม
ซึ่งใช้นามปากกา "ปียตา วนันท์" หรือ "ปียตา" สำหรับงานเขียนประเภทนี้
โดยมิได้ตั้งชื่อเองแต่เป็นงานแปลแต่ถ้าแต่งเองจะใช้นามจริงของตน

งานของ "ปียตา วนันท์" มีรวบรวมเป็นเล่มอยู่มากคือ ชักผจญภัย,
เจ้าชายง่อย, รวมเรื่องสั้นสำหรับเด็กนานาชาติ, รวมนิทานชุดเพื่อนสัตว์น่า
รัก, ชุดเพลินยามว่าง, ชุดนิทานก่อนนอน, แก้วโมงสูโลก, บ้านน้อยใน
โพรงไม้, ระแวงไฟร, เหตุเกิดในกองคาราวาน, สัตว์ออสเตรเลีย, สัตว์-
เอเชีย, แมวหาย, ลูกชายอาละดินผจญภัย, ยอดชายนายลา, ตะพานักไม้,
เจ้าหญิงกับขนมผิง

เรื่องทางด้านบันเทิงของปียตาก็ยังมีอีกหลายเรื่อง เช่น ผีนเพื่อง,
พ้อมดเมืองมาฮา, ปุ๊ยะและหมาไม้ผจญภัย, เพื่อนสัตว์แสนรัก, เจ้าวอกน้อย,
ลูกชายเจ้าเมือง, โรงแรมมหาภัย, รวมนิทานสั้นๆ, เรื่องสั้นวิทยาศาสตร์

สารคดีที่ปียตาเรียบเรียงขึ้นก็มีสัตว์โลกล้านปี, นกบินไม่ได้, กิ่ง
สารคดีกิ่งวิทยาศาสตร์สั้นๆ อีกหลายเรื่อง เรื่องชีวิตความเป็นอยู่ของเด็ก
นานาชาติ เรื่องเกี่ยวกับต่างแดนที่น่าสนใจต่างๆ เป็นต้น

ผลงานที่ได้รับรางวัล

นวนิยาย คือเรื่องจดหมายจากเมืองไทย ได้รับรางวัลดีเด่นจาก
องค์การ สปอ. ประจำปี 2512

หนังสือสำหรับเด็ก คือเรื่องลูกไก่แสนสวย ได้รับรางวัลหนังสือดีเด่น หนังสือสำหรับเด็กที่อ่านในปี 2516 จากสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ

สารคดี เรื่องนกบินไม่ได้ ได้รับรางวัลชมเชย จากสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ปี 2522

ผลงานที่ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ คือ

เรื่องจดหมายจากเมืองไทย แปลเป็นภาษาอังกฤษ พิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2520 แปลเป็นภาษาญี่ปุ่น พิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2522 แปลเป็นภาษาโปแลนด์ พิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2524 แปลเป็นภาษาฮิบรู ตีพิมพ์ในอิสราเอล

เรื่องสั้นชื่อ "มณีชาติคสใจ" และ "ดอกไม้ปลายสวน" แปลเป็นภาษาญี่ปุ่นเมื่อ พ.ศ. 2517 ลงพิมพ์ในนิตยสารของญี่ปุ่น

(สุภา สิริสิงห. 2527. "ผู้หญิงคนนี้ชื่อโบตัน", ถนนหนังสือ.

1 (มีนาคม 2527), 18-37.)